

ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥΣ

Τον περασμένο χειμώνα, και για ένα μεγάλο διάστημα, συμμετείχαμε ενεργά στον αγώνα ενάντια στους πλειστηριασμούς. Μοιράζαμε κείμενα, κολλούσαμε αφίσες και αναρτούσαμε πανό με τον λόγο μας, μπροστά από το δικαστικό μέγαρο Λάρισας, κάθε Τετάρτη στις 15:00. Εννέα άτομα συνολικά, δύο εκ των οποίων είναι σύντροφοι μας, κλήθηκαν από την αστυνομία για προανάκριση για την παρεμπόδιση των πλειστηριασμών στις 10/1/2018, με τις κατηγορίες: “αντίσταση από κοινού κατ εξακολούθησή”. Η δίκη ορίστηκε στις 28/11/2018.

Την τελευταία δεκαετία, κράτος και κεφάλαιο έχουν κλιμακώσει τη γενικευμένη επίθεση τους στις καταπιεσμένες κοινωνικές ομάδες, με μειώσεις μισθών και συντάξεων, καταπάτηση εργασιακών δικαιωμάτων, υπερφορολόγηση, ιδιωτικοποιήσεις, πλειστηριασμοί πρώτης κατοικίας. Φυσικά το κράτος, όπως πάντα άλλωστε, απάντησε με βία, στις κοινωνικές αντιστάσεις. Οι διώξεις στην πόλη μας αλλά και αλλού, αποτελούν μέρος του σχεδίου καταστολής των αγώνων ενάντια στους πλειστηριασμούς. Το ελληνικό κράτος βλέποντας τις ολοένα και δυναμικότερες κοινωνικές αντιστάσεις ενάντια στους πλειστηριασμούς σε πολλές πόλεις της Ελλάδας, κλιμάκωσε την καταστολή του, δημιουργώντας αρχικά την πλατφόρμα των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών, και σε δεύτερο χρόνο, ψηφίζοντας τον νόμο για τις αυτεπάγγελτες διώξεις (πλέον και σε ιδιωτικούς χώρους). Σε πολλές περιπτώσεις, οι δυνάμεις καταστολής άσκησαν βία στα ειρηνοδικεία, χτυπώντας και ρίχνοντας χημικά με αποτέλεσμα τους τραυματισμούς διαδηλωτών. Οι αυτεπάγγελτες διώξεις δεν ήρθαν για εμάς από το πουθενά, ούτε αποτελούν ένα μεμονωμένο περιστατικό καταστολής ενός αγώνα. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι οι αγώνες στις Σκουριές, στη Λευκίμμη, στο Πήλιο και όπου σηκώνεται κεφάλι και συλλογικοποιούνται οι αντιδράσεις. Το κράτος, για να διαιωνίσει την κυριαρχία του και να διαφυλάξει τα κέρδη του κεφαλαίου, καταστέλλει, με όλα τα μέσα που διαθέτει στο πανίσχυρο οπλοστάσιό του, όποιον/α αντιστέκεται στους θεσμούς του, όποιον/α αμφισβητεί εξουσία του και την αστική νομιμότητα. Μπάτσοι, εισαγγελείς, δικαστές, συμβολαιογράφοι, φασίστες και πολιτικοί, συντελούν στην υποδούλωση των χαμηλών κοινωνικών στρωμάτων και την εξόντωση των αγωνιστρι(ών).

Το έργο ίδιο και अपαράλλαχτο. Κερδισμένες οι τράπεζες, χαμένοι εμείς. Μέχρι το τέλος του χρόνου, θα έχουν πραγματοποιηθεί 16.000 πλειστηριασμοί, ενώ το 2019 οι αριθμοί θα διπλασιαστούν. Το 80% των ακινήτων που πλειστηριάζονται, καταλήγουν στις τράπεζες, και το 20% σε ιδιώτες. Σημαντικό είναι να ειπωθεί, ότι τα ακίνητα πλειστηριάζονται, όχι στην αντικειμενική τους αξία, αλλά στη εμπορική, πράγμα που εξασφαλίζει υπερκέρδος για τις τράπεζες. Φυσικά, στα χρόνια της αφθονίας, τα σπίτια που αγοράστηκαν, ήταν υπερτιμημένα, διότι ήταν πολύ εύκολο να πάρει κάποιος δάνειο από τις τράπεζες. Αντίθετα πλέον, σε καιρούς οικονομικής κρίσης, τα μέτρα του κράτους για την εξόφληση του δημόσιου χρέους ήταν καθοριστικά για τη συνέχεια στο ζήτημα. Οι μισθοί μειώθηκαν, τα δάνεια τελείωσαν και οι δανειστές έμειναν “ξεκρέμαστοι”, χωρίς να μπορούν να τα αποπληρώσουν με αποτέλεσμα το κράτος να βγάλει στο σφυρί τα σπίτια τους, εν ονόματι των τραπεζών. Το επόμενο βήμα θα είναι οι εξώσεις. Ο φόβος του κράτους βέβαια είναι να μην δημιουργηθούν μαζικά κινήματα αντίστασης όπως στην Ισπανία. Στη γειτονική χώρα, πριν λιγότερο από δέκα χρόνια, οι εξώσεις αποτελούσαν καθημερινό φαινόμενο και έπληξαν εκατοντάδες χιλιάδες οικογένειες. Βλέποντας το παράδειγμα αυτό λοιπόν και καθώς θυμόμαστε καλά τον περίφημο νόμο “φίμωτρο”, ο οποίος ποινικοποιούσε τις κινήσεις αλληλεγγύης σε αυτούς που έχαναν τα σπίτια τους, κατανοούμε πως οι καταστάσεις δε διαφέρουν και πολύ.

Εμείς σαν καταλήψεις εναντιωνόμαστε στην ιδιοκτησία αλλά αναγνωρίζουμε και υπερασπιζόμαστε το δικαίωμα στη στέγη. Η στέγη, το νερό και το ρεύμα είναι κοινωνικά αγαθά και θεωρούμε αυτονόητη την ελεύθερη πρόσβαση όλων σε αυτά. Από εδώ και πέρα, είναι στο χέρι μας, να υπερασπιστούμε τις πολιτικές μας θέσεις, το δίκιο, τους εαυτούς μας. Να στρέψουμε το βλέμμα προς μια μαχητική κατεύθυνση, όπου οι αγώνες θα δίνονται καθημερινά στους δρόμους, εκεί που κερδίζονται οι μάχες για ένα καλύτερο αύριο εκεί που οι νόμοι τους “δικάζονται” επί της ουσίας, εκεί που γεννιέται η συλλογική αντίσταση, απέναντι στην γενικευμένη και συνεχόμενη υποτίμηση των ζώων μας, διεκδικώντας το δικαίωμα για μια αξιοπρεπή ζωή. Προτάσσουμε την αλληλεγγύη μεταξύ αυτών που βιώνουν τις ανισότητες και τις αδικίες του καπιταλιστικού συστήματος, στεκόμαστε απέναντι σε κράτος και κεφάλαιο, απέναντι σε κάθε εξουσία, ονειρευόμενοι/ες ένα κόσμο ισότητας και ελευθερίας.

**ΚΑΝΕΝΑ ΣΠΙΤΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΡΑΠΕΖΙΤΗ
ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΤΙΣ ΒΙΛΕΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ
ΚΑΤΩ ΤΑ ΒΡΩΜΟΧΕΡΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΜΑΣ**